

lää ma, ku ulla mieldi:
ma tie kek aja, mis kätte
johub purus ning jessa
egatute, kes etetuleb läbi,
olgu kas wõi kirawege jesse.
Poist ja perimehel oliwe
niid nisttoist alwa mooda
täada.

Edimefel ommukal ajas
peremies poist ükste, aga
poist ei jaa nudagi fangust
wällä, käänuab ätte ja tõi
külge, kohwitst ja nofist.
Peremies kõnnis kammert
müüda ja ütleb wümbi: „Si
tää, mis jell meil piamel wig
pias olema, korbub wäige
juben. Lufu, ole ää laits
ja tuo mull fustäus
küelma wett.“ Poist kumleb
jeda ja timäl tuli mieldi,

mis kauba tegemise man pere-
mies kõnet ja nimelt et ta
ommakse, kui ta katma wett
rümpama peas, nagu ulla
mille täab. Lufu äh / fufu /
poist: „Kas niid, ülestuuta
mudu ääd nalle ei tule.“ Poist
karas fangu weew päält üles
ja pant juokkma itou jalaw
paki Liine pallas, wett olep
käs kõwa ja adra pisa ja
fokkusi nime. Peris jeda
es kohwitst poist kunagi ännu.

Moni rahwa ütleks.

1. Ta upufas ma lufika tüuwe
wie jessi ära. / ütelle jelle in-
misi kottal, kes poist jäat wäige
kade om.
2. Ants ja adra alame ku kas
ja koft / fufu / üht jätte